

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er nødt til at fastholde, at ligebehandling altså er noget, vi er forpligtede til, og noget, som er alment accepteret i Europa. Det er en del af menneskerettighederne, at man ikke forskelsbehandles på grund af race eller etnisk oprindelse. Det er en forskelsbehandling, der altså ikke er tilladt, og som nævnet før beskæftigede sig med, og som ved den lov, vi lavede i fællesskab, blev henlagt til Institut for Menneskerettigheder som klageorgan.

Indfødsret betyder jo, at uanset etnisk oprindelse eller religion kan man, hvis det vedtages her i Folketinget, få indfødsret, og det betyder jo, at man så heller ikke kan forskelsbehandle mellem dem, der har indfødsret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3985

5) Til finansministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Hvor mange milliarder kroner pr. år mangler der, om nogen, efter ministerens opfattelse, for at vi fremover kan finansiere »velfærd i samme omfang som i dag«, og hvis dette tal er mindre end de 60 mia. kr., som Velfærdskommissionen kommer frem til, hvad er så de vigtigste grunde til forskellen i vurderingen?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Ritzau har ministeren om beregningerne fra Velfærdskommissionen, der viser, at der mangler 60 mia. kr. årligt, udtalt sig til Børsen den 18. maj 2004: »Ifølge Børsens oplysninger er beskeden fra Velfærdskommissionen ganske entydig. Prioriter velfærdsydelse eller hæv skatten. Men skattestigninger opfattes ikke som en farbar vej, og derfor er der kun prioriteringen tilbage. Finansminister Thor Pedersen ser dog fortsat lyst på fremtiden og mener, at der også i fremtiden er råd til velfærd i samme omfang som i dag. – Det er rigtigt, at der bliver flere ældre, at folk lever længere og er mere raske. Det skal vi glæde os over i stedet for at gøre det til et problem, siger han, og peger samtidig på, at hvis det lykkes at få flere indvandrere i arbejde, vil det være med til at løse problemerne.« Det forekommer at være en noget lemfældig tilgang til fremtidens velfærd. Derfor kan det være interes-

sant at få at vide, hvorfor finansministeren mener at komme frem til et markant anderledes resultat end Velfærdskommissionen.

Ole Sohn (SF):

Et eller andet sted er jeg imponeret over finansministeren. Finansministeren optræder med en ubekymret som et ufødt barn, og et ufødt barn græder som bekendt ikke. Og det synes jeg er lidt imponerende.

Når jeg har stillet et par spørgsmål om den økonomiske situation, hænger det lidt sammen med, at Velfærdskommissionen forleden kom frem til, at der mangler 60 mia. kr. for at vi kan opretholde den velfærd, vi har i dag, og af det, der er lækket til pressen fra Det Økonomiske Råd, kan vi se, at der også mangler adskillige milliarder kroner mere end det, regeringen forestiller sig.

Derfor har jeg ønsket at få en klarhed over: Hvad er det egentlig efter finansministerens opfattelse der mangler, og hvorfor er der en forskel på den vurdering, Finansministeriet kommer frem til, og den, Velfærdskommissionen kommer frem til?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige tak for spørgsmålet, og jeg vil også sige, at det er fantastisk nyttigt, at Velfærdskommissionen kommer med et debatoplæg og stiller nogle spørgsmål, for det giver måske en mulighed for overhovedet denne gang at udrydde de mangfoldige misforståelser, der eksisterer.

Det, Velfærdskommissionen viser, er, at den velfærd, der er til rådighed i fremtiden, har et niveau, som vi ikke kender i dag. Den er altså langt, langt større. Det er sådan, at rigdommen for det samme antal danskere i 2050 er beregnet til at være 2½ gang større end det, vi kender i dag, altså 2½ gang så meget til rådighed pr. individ. Man kan føre beregningen videre til år 2100, og der vil der være 6½ gang så meget til rådighed pr. individ som i dag.

Det problem, de beskriver, er, hvordan man fordeler den øgede velfærd. Hvordan fordeler man den mellem dem, der er på arbejdsmarkedet, og dem, der er uden for arbejdsmarkedet? Hvordan gør man det til pensionister; syge osv.? Det er en spændende debat. Det er det, der hedder balanceproblemet. Der mangler ingen penge.

Kl. 13.40

Hvis man tager perioden op til 2010, så har vi 7 mia. kr., som vi skal fordele til realvækst. Der